

Evangélikus Kántorlehel

– Szerkeszti: Finta Gergely –

**Jézus mondja: „Ti letről származtok,
én pedig fentről származom, ti e világból származtok,
én nem e világból származom.” (Jn 8,23)**

Tudjuk, hogy akit keresünk, szolgálunk, *más*, mint a földi halandók? Évek, évtizedek begyakorolt, megkövesedett technikái az orgonapadon vagy a tudatosan átélt liturgia, praeludiumként briliáns improvizáció vagy a korál utolsó sora, az énekeket ismerő gyülekezet vagy az „ósvi” énekeket másokra hagyók némasága, a leragadó billentyű elkerülése vagy sok-sok millió modern orgona? A kántorok életét kísérő gondolatok ezek, melyek képesek Isten szolgálatát a gyülekezetben technikává degradálni. Ez az állapot egy furcsa helyzethez vezethet, mely falat húzhat Isten felé és a gyülekezet felé egyaránt.

Nehéz felvállalni Jézus *mátságának* képviselésében azokat az évezredes értékeket, korálokat, melyek kiállták a történelem viharait, átéltek divathullámokat, hitből fakadva, hitet teremtve. Hogy a mai korosztályok más zenét kedvelnek, hogy az akkordozás a gitáron helyettesítheti az igényes musica sacrát, hogy az amerikai divatdallamok az egyedüliek, melyek stadionnyi tömegeket vonzanak? A valódi kérdések, kortünetek bizony saját felelősségünket hangsúlyozzák. Valóban érték-e számomra, amit az emberek közt képviselnem kell és ezért ki tudok-e állni, tanítani, megismertetni, vagy korunk sokrétű lehetőségeit kihasználva a népszerűséget választom?

Jézus *mátsága* ugyanis a vele élőkben azt tudatosítja, hogy *ez a mátság a centrum* és ezt a középpontot kell képviselnünk azok irányában, akik még Jézus mátságában gondolkodnak.

„Vezess, Jézusunk, s véled indulunk. Küzdelemre hív az élet, hadd kövessünk benne téged! Fogjad hát kezünk, míg megérkezünk.”

Johann Gyula

Békés megyei egyházzenei mozaik

Beszélgetés a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmegye
zenei életéről

Az orosházi alvégi parókia nappali szobájában ülünk hármasan: Széll Éva kántor, Finta Gergely orgonaművész és jómagam, az orosházi evangélikus gyülekezet lelkésze. Kávé mellett beszélgetünk a régió egyházzenei életéről. Beszélgetésünkhöz különös hangulatot teremt az ablakon beszűrődő fény, mely a templom fehér faláról verődik vissza. A fény mellé hang is társul: Walther „Wachet auf” korálelőjátékát gyakorolja valaki a templom orgonáján, egy-egy taktus egészen tisztán kivehető, ha kissé csendesedik az utca zaja.

Ezért az orgonáért érdemes messziről is ideutazni – töri meg a hallgatást Finta Gergely –, a nagyváradi orgonaépítő, Komornyik Benedek remekművet alkotott.

Olyan időkben épült, amikor erőteljesen fölfelé ívelt a gyülekezeti élet – teszem hozzá a magam részéről. 1830-ban egy toldalékkal bővíté templomát a gyülekezet, és még arra is futja erejükből, hogy új orgonát építtessenek. Azóta szolgálja a musica sacra ügyét, szinte változatlan diszpozícióval.

Annyi változás történt, hogy „beérett” a hangja – toldja meg Gergely. Éva szemé fölszillan: csak 19 regiszteres az orgonánk, és nincs minden lábszámú változat kiépítve, de megunhatatlan a hangása.

Az orgona jelenlegi diszpozícióját együtt böngésszük át, szinte úgy ízlelgetjük, ahogy a jó bort szokás.

Pedál: Principálbass 16', Subbass 16', Oktavbass 8', Koralbass 4'

I. Manuál: Burdon 16', Principal 8', Portunál 8', Gamba 8', Oktáv 4', Fuvola 4', Zúgósíp 2 2/3, Mixtúra 4 sor

II. Manuál: Hegedűprincipál 8', Lágyfödött 8', Salicionál 8', Oktáv 4', Lágyfuvola 4', Blockflöte 2', Harmonia aetheria 3 sor

+ normál kopulák.

Van még néhány jó hangszer egyházmegyénk területén, például a szarvasi Ótemplom orgonája. 36 regiszterével a legnagyobb. Nagy kár, hogy annak idején pneumatikus traktúrával cserélték fel a mechanikus rendszert.

Az orosházinak testvére a tótkomlósi orgona, ugyanabból a műhelyből került ki. Ez a remek hangú hangszer csonka pedálja miatt nem használható koncertezésre. Ez az orgona is, az előbbi kettővel együtt, nagyon szép – c-cisz oldalra bontott – barokk szekrényben pompázik. Összesen 12 orgona van területünkön, ebből 7 működőképes, 4 javítható lenne és egy teljesen tönkrement a háború után.

Van-e, aki megszólaltassa ezeket a hangszereket? – érdeklődik Gergely. Egy tavaly ősszel készült felmérés alapján válaszolok a kérdésre. A kántorok létszáma viszonylag megfelelő, hiszen a 12 orgonára és néhány harmóniumra összesen 9 kántor jut, ezek közül 3 főállásban végzi szolgálatát. A képzettség tekintetében már nem ilyen kedvező a helyzet: 4 okleveles kántor mellett a többiek csak részleges képzésben részesültek, vagy éppen teljesen autodidakták. Ezért van szükség – többek között – a kántorképző munkájára..., de ez már Széll Éva asztala.

Valóban, több oka is van annak, hogy Orosházán regionális kántorképzőt szerveztünk. Sok még a néma orgona, és nem kellően képzett kántor. Szeretnénk minél szélesebb körben fölkelteni az érdeklődést az egyházi zene iránt, és szeretnénk, ha a képzett egyházzeneészek egyben hitben elkötelezett keresztyének is lennének. A regionális kántorképzőknek, zenei táboroknak – így az orosházinak is – fontos szerepe lehet abban, hogy segítsék az országos intézet (Fót) minél színvonalasabb munkáját, odairányítva a regionális szűrőn sikeresen átkerülőket. Kántorképzőnk nem jogosult bizonyítvány vagy oklevél kiadására, hallgatóinknak tanúsítványt adunk az elvégzett tanfolyam után. 1990 óta hatszor nyári kétételes tanfolyamot szerveztünk, és két téli kurzust is sikerült beindítani. A tanfolyamaink egyre népesebbek: 40–50 hallgatónk van, akik 10 oktató segítségével igyekeznek elsajátítani az egyházzenei ismereteket. A következő tárgyakat tanítjuk: szolfézs, zeneelmélet, gyülekezeti ének, kóruséneklés, karvezetés, harmóniumjáték, orgonajáték és bibliaismeret.

Előadónk zenetanárok, okleveles kántorok, zeneiskolát, konzervatóriumot végzett fiatalok. A kántorképző munkáját a „KORÁL” alapítvány hivatott segíteni. Gondjaink is vannak: kevés a hangszer, és a kottapótlás is nehézségekbe ütközik.

Éva, beszéltél a kórusmunkáról. Ez sajnos nem kellő intenzitással folyik gyülekezeteinkben. Mi a helyzet a ti egyházmegyétekben?

Sajnos nálunk sem jobb a helyzet, mindössze két állandó kórus működik a területünkön – éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy a nyári tanfolyamon kórusélményt nyújtsunk a résztvevőknek. A tanfolyam ad hoc kórusát szerencsésen egészíti ki az orosházi ifjúság „Paraklétosz” kórusa, és így lehetővé válik, hogy két hét alatt 4–5 hosszabb-rövidebb művet megtanuljunk, és a gyülekezet előtt előadjuk.

Ahogy én tudom – mondja Gergely – a „Paraklétosz” kórus nem a klasszikus, hanem a könnyű műfajt műveli. Hogyan fogadják ezek a fiatalok a régi muzsikát?

Nos, eredetileg magam is a hagyományos zenével kezdtem itt Orosházán. Az akkori énekkar átlag életkora hatvan év fölött volt, és lassan elfogyott a kórus. A fiatalokat csak a könnyűzene felől lehetett megközelíteni, de igyekeztem egy-két klasszikus művet is „becsempészni” a repertoárba. Ez a módszer bevált. Fiataljaink ma szívesen énekelnek régi műveket is. Az utóbbi években átadtam a stafétát Évának, aki egy igazi komolyzenei kórus kialakításán fáradozik – mellesleg saját maga is írt már néhány egészen jó kórusművet.

Valamiről még nem beszéltünk: a már nagy múltra visszatekintő orosházi zenés áhitatokról – veti fel Gergely.

Nem csak Orosházán, több más gyülekezetben is tartanak zenés rendezvényeket, például Szarvason, Tótkomlóson, Nagybánhegyesen. Az orosházi nyári zenés áhitatok azonban nem alkalomszerűek, hanem több mint húsz éve rendszeresen sorra kerülő nívós egyházzenei koncertek. A hetvenes évek elején dr. Kovács Béla ügyvéd és az akkori kántor, Tóth László kezdték meg ezek szervezését. Az ideológiai ellenszélben ez volt az egyetlen olyan nyilvános egyházi rendezvény, amit az orosházaiak viszonylag nagy számban látogattak. A vendégkönyv tanúsága szerint voltak jeles előadói ennek a sorozatnak: Ella István, Trajtler Gábor, Kistétényi Melinda, a Lutheránia ének- és zenekar, Szokolay Sándor, Zászkaliczky Tamás, külföldi kórusok, művészek... és immár ötödször köszönthetünk téged is, Gergely, az előadók sorában. Örömmel készülünk a ma esti egyházzenei koncertre, bizonyára tartogatsz számunkra valami különleges meglepetést...

A millicentenárium kapcsán kicsit „magyaros” lesz a mai műsor, de azért Bach zenéjét sem fogjuk mellőzni – titokzatoskodik Gergely.

Kati, a ház asszonya, friss kávé-tölt a csészékbe, közben egy-egy hangfoszlányt hoz a szél a templom felől, ahol még mindig szorgalmasan gyakorol egy kántorjelölt, akit már szíve mélyéig megragadott a musica sacra szépsége.

Győri Gábor

Egyházzene – a végeken

Zenei tábor Őrimagyarósdon

A Magyarországi Evangélikus Egyház Kántorképző Szolgálat mellett ma már egyre több egyházmegyében lehetőség van arra, hogy fiatalok megismerkedjenek egyházunk liturgikus gyakorlatával és zenei kincseivel. Erre különösen nagy szükség van az országhatár közelében élőknek, akik nem tudnak eljutni a főtí tanfolyamokra.

A Vasi Evangélikus Egyházmegyében hét évvel ezelőtt szervezték meg először a zenei tábort, amelyre azóta minden évben lelkesen készülnek azok, akik megízlelték a közös zenélés és istendicséret örömét. Az ötletet akkor Welter Sándor lelkész valósította meg az egyházmegye többi lelkészének segítségével. Később Zügn Tamás, majd e sorok írója vette át a táborok vezetését.

A foglalkozásokon a harmóniumjáték mellett az egyházi zene más területei is helyet kapnak: fa- és rézfúvósok, gitár, énekkar, stb. A régi „fóti hangulatot” idézi az előadók önkéntes, buzgó munkája, együtt-zenélése a növendékekkel. Az idén már kéthetesre bővült tábor ideje alatt színvonalas zenei programok valamint a rendszeres igehirdetési alkalmak gazdagították a résztvevők lelki élményeit.

Bízunk abban, hogy közülük sokan vállalják majd az egyházzene művelését – magasabb szinten is; és előmenetelüket kellőképpen értékeli országos kántorképzésünk.

Vető István

Fót – Kántorképző Intézet

Az Evangélikus Kántorképző Intézet fóti központjában idén nyáron is három tanfolyamot tartottunk, két tizenöt- s egy húsznaposat. A nyári tanfolyamok sorában átléptük a 90. sorszámot: sokra kötelező az a tudat, hogy mennyien indultak el az évtizedek folyamán egyházi szolgálatra a *Mandák Otthonban* kapott indíttatásra, és lettek énekkari tagok, kántorok, lelkészek vagy olyan aktív tagjai gyülekezetüknek, akik értőn és tevékenyen vesznek részt az istentiszteleti életben.

Idén közel százötven fiatal jött el a fóti kántorképzőre, néhányan még a határokon túlról is érkeztek. A két rövidebb tanfolyamon az általános iskolás korosztály volt a meghatározó, a háromhetesen inkább középiskolások és főiskolások vettek részt.

Tanfolyamvezető és egyben a kórusmunkáért felelős *Ecsedi Zsuzsa, dr. Balás István* és *Bence Gábor* volt. Orgonajátékot *Finta Gergely, Gálos Miklós, Németh Csaba, Róth Márton, Szebik Attila* és *Wagner Szilárd* tanított.

A tanfolyamok kórusai néhány vendégszolgálatot is vállalhattak: a fóti evangélikus és római katolikus templomban ill. Acsán és a rákospalotai nagytemplomban. A nyár közepén pedig az Intézet „Mandák” kórusa énekelt a váraljai országos ev. ifjúsági találkozón bizonyságául annak, hogy – bár több tanulást és odafigyelést igényel, mint a könnyűzenén alapuló műfajok többsége – a fiatalok számára vonzó, erőt adó és hiteles a klasszikus egyházzene. (A Mandák-kórus vezetői: *Ecsedi Zsuzsa* és *dr. Balás István*)

A nyári táborok kórusmunkájához kapcsolódik az is, hogy ilyenkor van alkalom az évközi hathónapos tanfolyam végzős hallgatóinak a karvezetés vizsga teljesítésére. Így idén Kántori Oklevelet kaphatott: *Niederfiringer Margit* (Pestszentlőrinc), *Stokker Erzsébet* (Bakonyszombathely), *Szűcs Katalin* (Tengelic) és *Varga Katalin* (Csurgó). Említtessék meg még, hogy az évközi tanfolyam 1996. ápr. 13-i vizsgáján Kántori Bizonyítványt szerzett *Bátai Ágota* (Kölesd), *Békés Annamária* (Bp. ill. Bénye), *Kállainé Rohn Edit* (Paks), *Pásztás Anna* (Bp.) és *Tóth Bernadett* (Győr) – *Trajtler Gábor* és *Gálos Miklós* tanítványai.

Bence Gábor

A Fővárosi Protestáns Kántorátus 1996. első félévi munkája

Bódiss Tamás református kollegámmal 1995. őszén kaptuk a felkérést, hogy alapítsunk énekegyüttest képzett és az egyházi szertartásokban járatos énekesekből, akikkel heti rendszerességgel vesperásokat tarthatunk a kelenföldi evangélikus templomban (Bp. XI. ker., Bocskai út 10.)

Az együttes tagjainak felkérésekor a zenei követelmények mellett figyelembe vettük azt is, hogy a liturgikus énekítés tulajdonképpen közös imádság és ezért fontos, hogy a kántorátus tagjai lelki közösséget is vállaljanak egymással. Így az együttesbe a következők kerültek: *Halmi Krisztina* (S), *Pap Anna Inkeri* (Ms), *Nováki Andrea* (Ms), *Pap Kinga Marjatta* (A), *Ittész András* (T), *Végh András* (T), *Bence Gábor* (Bar), *Bódiss Tamás* (B). Az orgonista-szolgálatot *Fassang László* és *Kecskés Mónika* ill. néhányszor *Bódiss Tamás* látta el. A tagok többsége Zeneakadémiát végzett vagy ott tanuló, altosunk és két tenoristánk pedig nagy gyakorlattal rendelkező kamaraénekes.

A helyszínt illetően az elsődleges szempont az volt, hogy olyan protestáns templomot válasszunk, ahol már van hagyománya a zsoltározó istentiszteleteknek. A kelenföldi ev. templomban az 1950-es évek elején énekeltek rendszeresen vesperást az akkori friss protestáns kutatások alapján *Sulyok Imre* kántor és *Botta István* lelkész irányításával. A gyülekezet énekkara pedig néhány éve a böjti időszakban és az énekkari táborok idején felelevenítette ezt a gyakorlatot *Végh András* és magam kezdeményezésére. Így a gyülekezet tagjai nem fogadták megütközéssel ezt az istentiszteleti formát. A templom ugyan nincs a főváros abszolút központjában, de a budai oldalon talán a legkönnyebben elérhető evangélikus templom. Mérete, jó akusztikája, neoromán építészeti megoldása is alkalmassá teszi a zsoltározásra és a kamaraéneklésre egyaránt. A gyülekezet lelkészei örömmel és nyitottsággal fogadták vállalkozásunkat és a félév folyamán hűséges szolgálatukkal, esetenként építő kritikájukkal segítették azt.

A vesperások liturgiáját a reformáció korabeli graduálok alapján *Bódiss Tamással* állítottuk össze, egyeztetve azt a római katolikus kántorátussal. A gregorián alapú tételek mellett helyet kapott benne figurális zene is – motetta ill. néha polifon Magnificat. A kezdő dicséret általában régi magyar evangélikus ének, a három zsoltár egyike mindig genfi zsoltár volt, a himnusz helyén pedig német korál állt. Ez utóbbi két tételt úgynevezett alternatív módon énekeltek, váltogatva az egyszerű formát a többszólamú feldolgozással.

Az első zsoltározó istentiszteletet 1996. február 4-én, hetvenedvasárnap este tartottuk. Ezt húsvét vasárnapig még kilenc alkalom követte, majd áttértünk a csütörtök esti időpontra, remélve a gyülekezeti énekkar aktívabb közreműködését, és komolyan véve a támogatók azon igényét, hogy ne csak vasárnaponta hangozzék igényes kórusmuzsika a templomokban. Szentháromság ünnepének hetéig (jún. 6., csüt.) így még kilenc alkalommal énekelünk, ezenfelül pedig még egyszer, jún. 13-án a Szent István-bazilikában a katolikus kántorátussal közösen. Be kell látnunk azonban, hogy a hétköznapi esti alkalom mégsem alkalmas nagyobb gyülekezet összejövetelére, ezért úgy döntöttünk a megbízókkal egyetértésben, hogy 1996. őszétől ismét vasárnaponként éneklünk.

A vesperások sorozatát néhány rendkívüli alkalom is megerősítette: március 17-én a *Soli Deo Gloria kamarakórus* vendégszolgálat, virágvasárnap (március 31.) az ugyanezen énekkar által előadott Schütz: János-passió, húsvétvasárnap ill. a mennybemenetel napjának ünnepi liturgiája, valamint a június 6-án tartott alkalom, amelyet a *kelenföldi gyülekezeti énekkar és két tamperei kórus* egyházzenei hangversenye követett.

Tudatában vagyunk annak, hogy ennek a tevékenységnek gyümölcsei csak évek rendszeres munkája után kezdenek beérni, különösen a zsoltározó istentiszteleteket olyan régóta működő protestáns gyülekezetekben. A saját imádságos közösségünk összetartó ereje és az eddigi eredmények, zenei örömök mellett ez az, ami a kitartó folytatásra buzdít.

Bence Gábor

A Fővárosi Protestáns Kántorátus 1996. tavaszi évadjának legfontosabb többszólamú tételei

(Az első helyen álló mű himnuszként hangzott el, második helyen a motettát tün-
tetjük fel.)

Hetvenedvas.	M. Vulpius: Eljött hozzánk az üdvösség H. Schütz: Verleih uns Frieden
Hatvanadvas.	Ismeretlen feldolgozó: Úr Jézusunk, fordulj hozzánk A. Rauch: Spiritus Domini
Esto mihi	J. Eccard: Jöjjetek, Isten Fia hív H. Schütz: Herr, auf dich traue ich
Invocavit	M. Vulpius: Légy velünk kegyelmeddel L. Bourgeois: 91. genfi zsoltár
Reminiscere	J.H. Schein: Urísten, most eléd lépek W. Byrd: Ne irascaris, Domine
Oculi	M. Vulpius: A Bárány hordja csendesén J.P. Sweelinck: 121. zsoltár
Laetare	J. Crüger: Jézus, boldogságom J.P. Sweelinck: 23. zsoltár (Soli Deo Gloria kamarakórus)
Judica	M. Praetorius: Dicsőítünk, Krisztus, aki szenvedtél G.P. Palestrina: Sicut cervus (42. zsoltár)
Palmarum	J.S. Bach: Jézusom, ki bűnös lelkem megváltottad vérevel H. Schütz: János-passió (Soli Deo Gloria kamarakórus)
Húsvét	M. Vulpius: Dicsőség néked, Istenünk A. Lotti: Úr Jézus Krisztus feltámadt, halleluja!
Húsvét utáni csüt.	J. Crüger: Jézus él, én is vele W. Byrd: Haec dies
Quasi modo geniti hete	H.L. Hassler: Jézus Krisztus üdvözítőnk J. Eccard: Zu dieser österlichen Zeit
Misericordias Domini hete	H.L. Hassler: Az Úr az én hű pásztorom G. Dressler: Ich bin die Auferstehung und das Leben
Jubilate hete	J.H. Schein: Feltámadt Isten szent Fia G. Dressler: Lobet den Herren, alle Heiden
Cantate hete	H.L. Hassler: Jer, örvendjünk, keresztyének G. Croce: Cantate Domino és G. Erythaeus: Dank sagen wir alle Gott
Rogate hete	G. DuFay: Krisztus, menny, föld alkotója P. Philips: Ascendit Deus
Exaudi hete	B. Resinarius: Ó, jöjj, teremő Szentlélek H. Schütz: Ich bin ein rechter Weinstock
Pünkösdi hete	J. Walter: Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét M. Franck: Also hat Gott die Welt geliebt
Szentháromság ünnepének hete	Cl. Monteverdi: Cantate Domino (Kelenföldi Énekkar)
Jún. 13.:	közös vesperás a Szt. Jobb kápolnában

(Harmadik zsoltárként minden alkalommal Goudimel-zsoltárfeldolgozást énekeltünk.)

Bizonyságot tenni és vallani az Istenről!

A 7. Budapesti Bach-Hét megnyitójára

Bach zenéjének lényegét a legpontosabban és a legszebben Pilinszky János fogalmazza meg, amikor azt írja: „Valójában nem Bach teremtmőereje rendít meg, hanem az az erő, amely a Teremtővel való mély szövetségéből árad.” Jól értjük tehát: Johann Sebastian Bach Isten választott embere volt, akiben öröme és gyönyörűsége tellett, és aki látta az Istent. S mert szemtől szembe látta Őt, ezért oly pontosak arcának vonásai kantátáiban, s ezért tud vallani Megváltójáról az egész emberiség történetében páratlan drámai erővel, passióiban.

A bachi zene ragyogásának fókuszában a lutheránus korál áll, erre épül és ezen bontakozik ki az evangélikus egyházzene virágkora, a Luthertől, Schützön, Buxtehuden át ívelő időszak, amely tetőpontját Bach életművében éri el.

A korál a teremtésben oly bőkezű, nagyszívű Isten ajándéka, amellyel lehetőséget teremt a vele való legszemélyesebb és legközvetlenebb kapcsolatra. Ezért számunkra az Isten igéje mellett a lutheránus korálkincs a legnagyobb megtartó erő. És az Johann Sebastian Bach számára is. Ezért építi életét, művészetét és egész világát – amely a Láthatatlan nagy képét magában tartja – erre a zenei alapra.

Hajoljunk hát közelebb, és kövessük a mestert! *Bizonyságot tenni és vallani az Istenről* – mert krisztusi ígéretünk van: Aki bizonyságot tesz énrolam az emberek előtt, azért én is közbenjárok az Atyánál. Kérdezlek tehát benneteket: *mi más célja lehetne életünknek?*

*Kamp Salamon,
a Lutheránia karnagya*

A 7. Budapesti Bach-Hét programja

A Pesti Evangélikus Egyház rendezésében megtartott Bach-hetet (művészeti vezető: *Kamp Salamon*) két kórushangverseny keretezte. 1996. június 3-án, hétfőn *Zádori Mária* (szoprán), *Mukk József* (tenor), *Dobozy Borbála* (csembaló), *Trajtler Gábor* (orgona), *Zászkaliczky Tamás* (orgona-pozitív) és a *Lutheránia* Ének- és Zenekar *Kamp Salamon* vezényletével a Schemelli-kiadta Musikalisches Gesang-Buchból áriákat, korálokat és korálfeldolgozásokat adott elő. A június 9-ei, vasárnapi Bach-esten elhangzott a *Nun ist das Heil* (BWV 50), a *Selig ist der Mann* (BWV 57), a *Geist und Seele wird verwirret* (BWV 35) és a *Wer mich liebet, der wird mein Wort halten* (BWV 74) kantáta. Énekelt: *Zádori Mária* (szoprán), *Németh Judit* (alt), *Marosvári Péter* (tenor), *Moldvay József* (basszus). Orgonán *Trajtler Gábor* kísért. A *Lutheránia* Énekkart és a *Magyar Szimfonikus Zenekart* *Kamp Salamon* vezényelte.

A sorozatban két orgonahangversenyre került sor. 4-én *Elekes Zsuzsa* adott hangversenyt (BWV 548, 653/b, 596, 528, 582), 8-án *Király Csaba* orgonált (BWV 542, 527, 650, 639, 605, 610, 678, 645, 590).

Az egyházzenei hangversenyek egy-egy szóló- (Horváth Anikó, csembaló, június 6.), kamara- (Drahos Béla, Hegyesi Gabriella, fuvola, Pertorini Rezső, gordonka, Dobozy Borbála, csembaló, június 7.) és zenekari koncertet vettek közre (Debreceni Bach Collegium – oboaversenyek – június 5.).

A koncerteken a templom hagyományai szerint rövid igehirdetés is elhangzott.

A Deák téri evangélikus templom meghirdetett egyházzenei programjai közül a szeptember 15-i hangverseny (Musica Variata) elmarad.